

Tárgy: megbízás írásba foglalásának elmulasztása; ügyvédi mulasztás, megbízó tájékoztatásának elmulasztása; számlaadás elmulasztása

BUDAPESTI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG FEGYELMI TANÁCSA

Ügyszám: **2024. F. 128/5.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2024. május 6. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 4 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

200.000 Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki átutalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a K. Korlátolt Felelősségű Társaság képviselőjében K.I. ügyvezető élt bejelentéssel a Budapesti Ügyvédi Kamarához.

A bejelentő előadta, hogy egy fuvarozási alvállalkozói keretszerződésből eredően a társaságnak kintlévősége keletkezett. A bejelentő megkísérelte békés úton a tartozás rendezését, ez nem vezetett eredményre. Ezt követően kereste fel az eljárás alá vont ügyvédet annak érdekében, hogy a követelést jogi úton érvényesíthesse. A bejelentő a Fuvarozási Alvállalkozói Keretszerződést elektronikus úton megküldte az eljárás alá vont ügyvédnek. Az eljárás alá vont ügyvéd ezt követően meghatalmazást kapott a bejelentőtől a követelés érvényesítésére és a felszámolási eljárásban való képviselőre. A bejelentő sérelmezte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a felszámolási eljárást, - amelyet kétszer indított el -, egyik esetben sem a jogszabályoknak megfelelően indította, így sikertelen volt az eljárás. Ezt követően a bejelentő meghatalmazásával a Keretszerződés alapján az eljárás alá vont ügyvéd a Választottbírósághoz nyújtott be keresetet, amelyet a Választottbíróság elkészttség miatt elutasított. A bejelentő sérelmezte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem indított fizetési meghagyásos eljárást a követelés érvényesítése érdekében, a követelés érvényesítésének lehetőségeiről téves jogi tájékoztatást adott, továbbá nem adott tájékoztatást arról, hogy a Keretszerződésben foglaltak szerint meddig érvényesíthető a követelés. A bejelentő továbbá sérelmezte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd számlaadási kötelezettségének nem tett eleget, továbbá a megbízási szerződést nem foglalta írásba.

A vezető fegyelmi biztos határozatával az előzetes vizsgálati eljárást elrendelte.

Az eljáró fegyelmi biztos határozatával kezdeményezte a fegyelmi eljárást az eljárás alá vont ügyvéddel szemben. A fegyelmi biztos a tényállást a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd írásbeli beadványa alapján állapította meg. A fegyelmi biztos álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok és iratok alapján fennáll a gyanúja annak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi tevékenység ellátása során több szakmai szabályt is megsértett.

Az eljárás adatai alapján alapos a gyanú arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megvalósította a megbízási szerződés készítésének elmulasztása, ügyvédi mulasztás, tájékoztatási kötelezettség elmulasztása és számlaadási kötelezettség megsértése fegyelmi vétségeket, a fenti mulasztásokkal megsértette az Üttv. 1. §, (1) és (3), 28. (3), 29. § (1), 39. § (3) bekezdéseit, az ÜESZ.2.1, 2.2, 2.4., 5.10., és 13.10. pontjai szerinti rendelkezéseket. A fegyelmi biztos álláspontja szerint ezzel az eljárás alá vont ügyvéd az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott 4 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A megállapított tényállás:

Az I. Kft., mint megrendelő és a bejelentő, mint fuvarozó között Fuvarozási Alvállalkozói Keretszerződés (a továbbiakban Keretszerződés) jött létre. A felek a szerződésben részletesen szabályozták a tevékenységet, a felek feladatait, a díjazást, az elszámolás módját, a kapcsolattartást, továbbá a szerződés módosítására vonatkozó feltételeket. A szerződés 6.11. pontja szabályozza a követelés érvényesítés határidejét. E szerint jogi úton történő érvényesítés csak akkor indítható, ha a másik felet e szándékáról az értesítő fél tájékoztatta.

A követelés érvényesítésére 6 hónapos határidőt állapít meg a szerződés, attól számítva, hogy az érvényesítő fél a szerződésszegésről tudomást szerzett, vagy megfelelő gondosság mellett tudomást kellett volna szereznie, de legkésőbb a szerződésszegéstől számított egy éven belül.

A bejelentő állítása szerint a megrendelő nem fizette meg a kiszámlázott díjakat egy szerződés módosításra hivatkozással. A bejelentő megkereste az eljárás alá vont ügyvédet a követelés jogi úton történő érvényesítése érdekében és 2020. szeptember 29-én megküldte részére a Keretszerződést, majd az eljárás alá vont ügyvédnek 2020. szeptember 30-án adott meghatalmazást a követelés jogi úton történő érvényesítésére és a felszámolási eljárásban való képviselőre. A felszámolási eljárás mellett a bejelentő döntött. Az eljárás alá vont ügyvéd ezzel egyetértett, mivel ez egy hatékony eljárás, ha az adósnak van vagyona.

Az eljárás alá vont ügyvéd felszólító levelet küldött az I. Kft.-nek, tájékoztatva arról is a megrendelőt, hogy ügyfelének szándékában áll a felszámolási eljárás kezdeményezése, amennyiben nem történik teljesítés a levélben megjelölt határidőben.

Az I. Kft. jogi képviselője válaszában 2020. március 23-i, illetve 2020. április 15-i, a Covidra tekintettel létrehozott szerződésmódosításokra hivatkozott, amelyek alapján a számlák összegszerűségét és jogalapját vitatta. Az eljárás alá vont ügyvéd emlékei szerint volt szerződésmódosítás, de bizonytalan volt annak a Keretszerződés szerinti szabályosságában. A bejelentő szerint nem jött létre szerződésmódosítás. Az eljárás alá vont ügyvéd a szerződés módosítására vonatkozó dokumentumot nem csatolt, az ellenfelet az általa hivatkozott módosítások megküldésére nem hívta fel.

Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd kezdeményezte a felszámolási eljárást az I. Kft. ellen. Az illetékes Törvényszék végzésével a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Az elutasítás okaként a bíróság a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készületségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 156. §-át jelölte meg:

156. § (1) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) rendelkezéseit az ebben a §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az e §-ban foglaltakat a folyamatban lévő ügyekben akkor kell alkalmazni, ha a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó kérelmet 2020. május 28-át követően nyújtották be.

(3) 2020. december 31-ig a hitelező akkor nyújthat be a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó kérelmet a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontja szerinti esetben, ha az adósnak küldött fizetési felszólításban az adós számára a tartozása megfizetésére engedélyezett, a Cstv. 27. § (3) bekezdése szerinti végső határidő és az azt követő 75 nap eredménytelenül telt el.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fenti rendelkezést figyelmen kívül hagyta. A végzés ellen fellebbezés benyújtására nem került sor. Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd ismét felszólította az általa megjelölt összeg kifizetésére a megrendelőt. A megrendelő válasza szerint nem fogadják be a számlát, az adós változatlanul vitatta a jogalapot és azösszezszerűséget.

Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd ismételtel kezdeményezte a felszámolási eljárást az I. Kft. ellen. Az illetékes Törvényszék a végzésével az eljárást megszüntette. A bíróság az indokolásban a Cstv. 27.§ (2) bekezdését hívta fel, amelynek alapján a felszámolást csak abban az esetben lehet elrendelni, ha az adós az általa elismert, vagy a jogszabályban megjelölt határidőben nem vitatott tartozását határidőben nem egyenlítette ki. A bíróság a csatolt iratokból megállapította, hogy az adós határidőben és szabályszerűen vitatta a tartozást. A végzés ellen fellebbezés benyújtására nem került sor.

Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd egyeztetett a bejelentővel. Az eljárás alá vont ügyvéd ugyan felhívta a bejelentő figyelmét a Keretszerződés igényérvényesítésre vonatkozó pontjában megjelölt határidőre, azonban úgy döntöttek ügyfelével, hogy a Választottbírósághoz benyújtják a keresetlevelet azzal, hogy mindketten Covid megbetegedésre hivatkoznak a késedelem kimentésére, amely betegséget orvosi dokumentummal igazoltak. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíróság a keresetet ítéletével elutasította. A Választottbíróság a kereset valamennyi elemét vizsgálta, de az elutasítás oka a kereset elkésettsége volt a keretszerződés 6.11. pontja alapján. A Választottbíróság a felperesi indokokat nem fogadta el.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában az előzetes vizsgálatot elrendelő határozatra észrevételt tett. Előadta, hogy ügyfelét részletesen tájékoztatta a követelés érvényesítésének lehetőségeiről. A felszámolási eljárás mellett a bejelentő döntött, az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint ez a döntés nem volt sem célszerűtlen, sem szakszerűtlen. Az eljárás alá vont ügyvéd vitatta a bejelentő azon állítását, miszerint nem volt tisztában a Keretszerződésben meghatározott igényérvényesítési határidővel. Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint egyrészt a bejelentőnek ismernie kellett a szerződést, másrészt a bejelentővel együtt találták ki a határidő túllépésére azt a magyarázatot, hogy a Covid miatt késlekedtek. Ezen túl a bejelentő maga talált egy olyan szakmai álláspontot, amely szerint a fuvarozási díjigény kárigényként is kezelhető, ez esetben az általános 5 éves elévülési idő vonatkozik az igényérvényesítésre.

Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson tett nyilatkozatával elismerte, hogy írásbeli megbízási szerződést nem készített és számlaadási kötelezettségének nem tett eleget.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában előadta, hogy a lefolytatott eljárás adatai alapján fenntartja az eljárást kezdeményező határozatban foglalt tényállást és minősítést. Az ügyvédi mulasztás a fegyelmi biztos álláspontja szerint megállapítható, mert úgy adott be felszámolás iránti kérelmeket, hogy nem álltak fenn a törvényi feltételek.

A tájékoztatási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban a fegyelmi biztos álláspontja szerint megállapítható a felelősség, mivel nincs megbízási szerződés, így az eljárás alá vont ügyvédnek kellett volna bizonyítani, hogy pontosan milyen és mennyiben kielégítő, pontos tájékoztatást adott a jogi lépések megtétele előtt, a kockázatokról kapott-e megfelelő tájékoztatást a bejelentő. A felszámolási eljárás kezdeményezésének feltételei nem álltak fenn, tehát erről a bejelentő biztosan nem kapott tájékoztatást, maga az eljárás alá vont ügyvéd is egyetértett a felszámolási eljárással.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd 4 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg, és az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére tekintettel a fokozatosság elve mellett pénzbírság fegyelmi büntetésre tett javaslatot.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. a) pontja rendelkezése szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi. Jelen eljárásban a Fegyelmi Tanácsnak azt kellett elbírálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megvalósított-e az Üttv. 107. §-ában megfogalmazottakat kimerítő magatartást.

1./ Az Üttv. 29. § (1) bekezdés: A megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.

(2) bekezdés: Az (1) bekezdés szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

Az eljárás alá vont ügyvéd maga is elismerte, hogy nem készített írásban megbízási szerződést. Az írásbeliség elmaradása nem teszi érvénytelenné a megbízást, amelyet az ügyvédnek teljesíteni kell. A jelen ügyben ellátandó ügyvédi feladatok megkívánták volna a megbízás írásba foglalását. Egyrészt egy jogvitás ügyben a megbízó akaratát célszerű rögzíteni, főként akkor, ha a megbízó olyan jogi megoldást akar, amely nem fog eredményre vezetni törvényi akadály miatt, igaz ugyan, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ezt nem ismerte fel. Az írásbeli megbízás hiányában az ügyvéd által az ügyfélnek adott kioktatás, tájékoztatás, - többek között az ügyvédi munkadíjban történő megállapodás, az elvállalt ügy költségei, a lehetséges megoldások előnyei és hátrányai, a következmények, amelyek más írásbeli dokumentumban nem szerepelnek -, hiánya, vagy nem megfelelő volta, bizonyíték hiányában az eljárás alá vont ügyvéd terhére róható.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatottan megsértette az Üttv. 29. §-ában foglaltakat és ezzel egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

2./ Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban ÜESZ) 5.14. pontja értelmében nem tesz eleget kioktatási kötelezettségének a megbízott, ha az általa szerkesztett szerződésben vagy más jognyilatkozatban mindössze formálisan arra utal, hogy a kioktatást a felek tudomásul vették. A részletes tájékoztatás abban az esetben maradhat el, a) ha a konkrét ügy tényállásától függően, a megbízás kifejezetten és félreérthetetlenül nem vonatkozik a tájékoztatási kötelezettséggel érintett jogi tanácsadásra, b) ha a megbízó a tájékoztatási kötelezettséggel érintett kérdés vonatkozásában más szakértőt vett igénybe vagy maga rendelkezik a kérdés megítéléséhez szükséges szakértelemmel, így különösen, ha erre tekintettel kifejezett nyilatkozatával lemond a tájékoztatásról, vagy c) annyiban, amennyiben a tájékoztatás egyszerű és széles körben közismert információra vonatkozik.

Az eljárás alá vont ügyvéd feladata lett volna, hogy az igényérvényesítés lehetőségeiről tájékoztassa a bejelentőt. Jelen ügyben a valóságban csak egy lehetőség volt, mégpedig a Keretszerződésben meghatározott Választottbírói eljárás. Nem oktatta ki az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőt a jogszabály ismeretének hiányában arról, amikor a bejelentő a felszámolási eljárást erőltette, hogy egyrészt plusz 75 napos határidőt kell biztosítani a teljesítésre, másrészt az adós határidőben vitatta a követelést, tehát a felszámolási eljárás indításának nem volt értelme.

Az eljárás alá vont ügyvéd maga is egyetértett a felszámolás kezdeményezésével. Nem hívta fel a bejelentő figyelmét a Cstv. 27. § (2) bekezdésére sem, amelynek alapján a felszámolást csak abban az esetben lehet elrendelni, ha az adós az általa elismert, vagy a jogszabályban megjelölt határidőben nem vitatott tartozását határidőben nem egyenlítette ki.

Nem tájékoztatta megfelelően a bejelentőt az eljárás alá vont ügyvéd a Választottbíróság előtti elkésett keresetindítás következményeiről, ezzel szemben egy olyan igazolási kérelemmel élt, amely nem volt alkalmas a kimentésre.

A rendelkezésre álló iratokból nem állapítható meg, hogy az igényérvényesítés lehetőségeiről való konzultáláskor az eljárások megindíthatóságáról, a viselendő a költségekről, a pervesztesség esetén a költségviselés terhéről a bejelentő pontos és megfelelő tájékoztatást kapott volna. Mivel a bejelentő sérelmezte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem tájékoztatta a fizetési meghagyásos eljárás lehetőségéről, itt jegyzi meg a Fegyelmi Tanács, a Keretszerződésben kikötött Választottbírósági hatáskör miatt fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemnek nem volt helye.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem adott kimerítő és pontos tájékoztatást, kioktatást ügyfelének és ezzel megsértette az ÜESZ 5.14. pontját, amellyel egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

3./ Az ÜESZ 2.2. pontja: Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelőadásainak szem előtt tartásával látja el.

ÜESZ 13.10. pontja: Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tájékoztatás, a megbízás teljesítésének elmulasztásával, a személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más magatartásával nem veszélyeztetheti az ügyfelnek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmát.

Üttv. 39.§

(3) A jogi képviselet ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

(4) A jogi képviselet ellátása során az ügyvéd köteles megtagadni az ügyfél utasításának végrehajtását, ha az jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul.

(5) Ha az ügyfél utasítása az ügyfél érdekeire nézve célszerűtlen, annak végrehajtása előtt az ügyvéd az ügyfél figyelmét erre a körülményre köteles felhívni.

A jelen ügyben az eljárás alá vont ügyvéd nem felelt meg az ÜESZ 2.2. pontjában írt elvárásnak, mivel jogilag nem volt teljesen felkészült a felszámolási eljárás indításának törvényi feltételeit illetően.

Az első felszámolási eljárás indításakor figyelmen kívül hagyta a 2020. évi LVIII. törvény 156. §-ának 3) bekezdését: 2020. december 31-ig a hitelező akkor nyújthat be a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó kérelmet a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontja szerinti esetben, ha az adósnak küldött fizetési felszólításban az adós számára a tartozása megfizetésére engedélyezett, a Cstv. 27. § (3) bekezdése szerinti végső határidő és az azt követő 75 nap eredménytelenül telt el. Az eljárás alá vont ügyvéd elismerte, hogy nem volt tudomása a fenti rendelkezésről.

A jogszabály nem ismerete nem mentesít a felelősség alól. Az ügyvédnek – különösen egy rendkívüli helyzetben, amikor sok jogszabály módosításra került – meg kell győződnie arról, hogy van-e akadálya az eljárás indításának. Ezt a jelen ügyben az eljárás alá vont ügyvéd elmulasztotta.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem szerezte be az ellenfél által hivatkozott szerződésmódosításokat, vagy nem győződött meg azok hiányáról, amely az ügyfél szempontjából fontos lett volna a jogvita jogalapjának eldöntéséhez, valamint a megindítandó, vagy megindítható eljárások szempontjából.

A bejelentő maga által is elismerten a felszámolási eljárás indítását kérte, mivel álláspontja szerint a peres eljárás több évig is eltarthat. Ugyanakkor ez az utasítás célszerűtlen és egyben az ügyfél érdekeivel ellentétes is volt. A felszámolási eljárásban a bíróság nem vizsgálja a követelés jogalapja,összegszerűsége vitatásának megalapozottságát, kizárólag a Cstv. 27. §-ában meghatározott formai követelményeket vizsgálja. Amennyiben a vitatás jogalap nélküli volt – márpedig az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő szerint is az volt –, akkor felszámolás helyett a pert kellett volna megindítani. Ezzel szemben az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata szerint egyetértett és támogatta a felszámolási eljárás megindítását.

Az eljárás alá vont ügyvéd rendelkezésére állt az ügyfele és az I. Kft. között létrejött Keretszerződés, amely rendezte a 6.11. pontban az igényérvényesítés határidejét. Az eljárás alá vont ügyvédnek rendelkezésére álltak az érvényesíteni kívánt számlák és ügyfele információi az elszámolás módjáról. Amennyiben az eljárás alá vont ügyvéd figyelemmel lett volna a határidőre és nem indított volna felszámolási eljárást két alkalommal is valójában feleslegesen, úgy lehetőség lett volna határidőben a Választottbírósághoz fordulni.

A fentiek alapján az eljárás alá vont ügyvéd valójában ügyfele érdekeivel ellentétesen cselekedett. Mivel nem rögzítette írásban a felszámolási eljárások megindítása előtt a Keretszerződésben megállapított igényérvényesítés lejárat határidejét, a jogszabályi ismeretek hiányában a felszámolási eljárások feleslegességét, így nem ügyfele érdekeinek elsődlegességét szem előtt tartva járt el, amellyel megsértette a fent hivatkozott törvényi és ÜESZ rendelkezéseket.

Az eljárás alá vont ügyvéd fenti magatartása alkalmas az ügyfél az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmának veszélyeztetésére. Ezzel egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

4./ ÁFA tv. 159. § (1) Az adóalany köteles - ha e törvény másként nem rendelkezik - a 2. § a) pontja szerinti termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére, ha az az adóalanytól eltérő más személy vagy szervezet, számla kibocsátásáról gondoskodni.

Az eljárás alá vont ügyvéd elismerte, hogy az ügyvédi munkadíjról nem állított ki számlát, megsértve a fenti törvényi rendelkezést és ezzel egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A fentiek alapján a Fegyelmi Tanács mindösszesen 4 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget állapított meg az eljárás alá vont ügyvéd terhére.

A szándékos elkövetés a jelen ügyben nem vonható kétségbe. Az ügyvédnek tevékenysége gyakorlása során kötelessége a rábízott ügyre vonatkozó jogszabályok pontos és naprakész ismerete. Amennyiben ezt elmulasztja és ebből az ügyfélnek hátránya származik, viselnie kell a következményeket. Az ügyvéd nem köteles a megbízást elvállalni, és nem köteles legjobb tudása és meggyőződése ellenére az ügyfél célszerűtlen, vagy szakmailag helytelen utasítását követni. A jelen ügyben az eljárás alá vont ügyvéd a megbízást elvállalta a jogszabályok pontos ismerete nélkül, ezt pedig csak szándékosan lehet elkövetni.

A büntetés mértékének megállapításakor a Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megvalósított magatartásai alkalmasak az ügyvédségbe vetett és a tevékenységhez szükséges bizalom megingatására. Kisebb súllyal értékelte súlyosító körülményként az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét.

A büntetés mértékének megállapításánál enyhítő körülményként értékelte a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd részlegesen elismerte fegyelmi felelősségét.

A Fegyelmi Tanács az ügy összes körülményét mérlegelve, az elkövetett fegyelmi vétségek súlyát figyelembe véve, a rendelkező részben foglaltak szerint határozott és a kiszabott fegyelmi büntetést tartotta arányosnak a cselekménnyel, figyelemmel a bejelentő magatartására is, amely természetesen a fegyelmi felelősség alól nem mentesíti az ügyvédet. A Fegyelmi Tanács a pénzbírság végrehajtásának felfüggesztését nem látta indokoltnak, mérlegelve a vétségek számát és súlyát, az értékelt súlyosító körülményeket.

Tekintettel arra, hogy a Fegyelmi Tanács az ügyvéd felelősségét megállapította, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (IX.26.) MŰK Szabályzat 40.1. és 40.2. pontja alapján kötelezte a 80.000.-Ft átalányköltség megfizetésére. A fegyelmi eljárásban tételes költség nem merült fel.

a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (FESZ)A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 1.4. pontja szerint a fegyelmi felelősséget – jogszabály vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – az elkövetés idején hatályban lévő jogszabályok és szabályzatok alapján kell elbírálni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek vagy az enyhébben bírálendő el. A Fegyelmi Tanács ennek megfelelően az Üttv. rendelkezéseit alkalmazta.

Az eljárásra a 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat rendelkezései az irányadók.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. július 10. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 128.)